

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πατρών: 1195/81

Πηγή: ΕΔΚΑ ΚΓ' 1981 σελ. 672

Θέσιν αναγγελίας εργατ. ατυχήματος επέχει και η προς ιατρόν, κλινικήν ή νοσοκομείον συμβεβλημένον μετά του ΙΚΑ δήλωσις των συνιστώντων το ατύχημα περιστατικών και των συμπτωμάτων της παθήσεως. Επί ατυχήματος μετά συνεπειών βραδείας εξελίξεως αι προθεσμίαι αναγγελίας άρχονται από του χρόνου εκδηλώσεως της αναπηρίας.

Πρόεδρος: κ. ΣΠ. ΜΟΥΖΑΚΙΤΗΣ

Εισηγητής: κ. ΔΙΟΝ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δικηγόρος: κ. Σπ. Καγκελάρης

Επειδή εκ των διατάξεων του άρθρου 21 του δια της υπ'αριθμ.58440/13.1.30 αποφάσεως του Υπουργού Εργασίας (ΦΕΚ 33 τ. Β') εγκριθέντος Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος και Διαδικασίας Απονομής των Παροχών του ΙΚΑ συνάγεται ότι θέσιν αναγγελίας εργατικού ατυχήματος επέχει και εις τον αρμόδιον ιατρόν του Ιδρύματος δήλωσις του παθόντος ως και η ομοία δήλωσις αυτού προς ιατρόν, κλινικήν ή νοσοκομείον συμβεβλημένους μετά του ΙΚΑ, εφ' όσον όμως η δήλωσις αύτη δεν περιορίζεται εις απλήν μνείαν των συμπτωμάτων της παθήσεως αλλά περιέχει συγχρόνως και την κατ' αρχήν περιγραφήν των συνιστώντων το ατύχημα εξωτερικών στοιχείων και περιστατικών, ή, κατά περίπτωσιν, των εξαιρετικών και ασυνήθων συνθηκών, υπό τας οποίας απησχολήθη ο ησφαλισμένος και αι οποίαι απετέλεσαν την πρόσφορον αιτίαν της προκαλεσάσης τον θάνατον, ή την αναπηρίαν αυτού παθήσεως. Εξ άλλου η αναγγελία του εργατικού ατυχήματος προς το ΙΚΑ δέον, κατά τα εν αυτώ ως άνω άρθρω 21 του, ως είρηται, κανονισμού οριζόμενα να γίνεται κατ' αρχήν εντός πέντε ημερών αφ' ης συνέβη το συνιστών το εργατικόν ατύχημα βίαιον συμβάν παρατεινομένης της προθεσμίας ταύτης υπό ωρισμένας εν τω νόμω προϋποθέσεις μέχρι και δύο ετών (ανωτέρα βία, θάνατος του υποστάντος το ατύχημα ησφαλισμένου). Δεδομένου, όμως, ότι δια την ύπαρξιν εργατικού ατυχήματος δεν απαιτείται όπως αι συνέπειαι τούτου εκδηλωθούν αμέσως αλλά είναι δυνατόν να επέλθουν και βραδύτερον δια βαθμιαίας εξελίξεως

παρέπεται ότι αι κατά τα ανωτέρω προθεσμία αναγγελίας αφ' ης επήλθε το βίαιον συμβάν το οποίον απετέλεσε την αιτίαν της εκδηλωθείσης βραδύτερον αναπηρίας αλλά από του χρόνου, κατά τον οποίον επήλθε πράγματι η αναπηρία αύτη (πρβλ. Σ.τ.Ε. 3892/76).

Επειδή εν προκειμένω ως προκύπτει εκ της προσβαλλομένης αποφάσεως και των λοιπών στοιχείων του φακέλλου εν συνδυασμώ προς τα υποστηριζόμενα υπό των διαδίκων, ο προσφεύγων, υπαχθείς εις την ασφάλισιν του Ιδρύματος (ΙΚΑ) το έτος 1954 υπέστη κατά το πρώτον δεκαήμερον του μηνός Σεπτεμβρίου 1975 εργατικόν ατύχημα καθ' ον χρόνον ειργάζετο εις την εν Ληξουρίω οικοδομήν του Γ.Κ. το οποίον ανήγγειλε την 10.11.1975 όπερ τελικώς εκρίθη δια της προσβαλλομένης αποφάσεως ως εκπροθέσμως αναγγελθέν. Κατά της αποφάσεως ταύτης παραπονείται ήδη ο προσφεύγων, υποστηρίζω, ότι δια της υπό κρίσιν προσφυγής και του επί ταύτης κατατεθέντος υπομνήματος ότι κατ' εσφαλμένην ερμηνείαν και κακή εφαρμογήν του νόμου ελήφθη ως χρόνος ενάρξεως της προθεσμίας αναγγελίας του εργατικού ατυχήματος ο χρόνος καθ'ον επήλθε το βίαιον συμβάν και ουχί ο τοιούτος καθ' ον εκδηλώθησαν αι συνέπειαι αυτού εις τα συμπτώματα (κεφαλαλγίας μετ' ίλιγγων) των οποίων δεν απέδωσε κατ' αρχήν την δέουσαν σημασίαν αλλά και ήτο αντικειμενικώς αδύνατον να ερευνηθούν ταύτα και προσδιορισθή η αιτία προελεύσεως των ελλείψει ειδικών ιατρών εις τον τόπον της απασχολήσεώς του και ότι προς διαπίστωσιν τούτων μετέβη εις Αθήνας ένθα υπεβλήθη εις εργαστηριακάς εξετάσεις εις τα Κεντρικά Ιατρεία του Ιδρύματος (εγκεφαλογράφημα, ακτινογραφίες), εκ των οποίων απεκαλύφθη ότι αι κεφαλαλγίαι και οι ίλιγγοι οφείλοντο εις την συνεπεία του άνω εργατικού ατυχήματος κάκκωσιν του κρανίου του οότε επιστρέψας εις τον τόπον της απασχολήσεώς του υπέβαλε την σχετικήν δήλωσιν.

Επειδή εκ της συνεκτιμήσεως των αυτών ως άνω στοιχείων του φακέλλου αποδεικνύεται κατά την κρίσιν του Δικαστηρίου ότι ο προσφεύγων κατά την ημέραν, καθ'ην έλαβε χώραν το βίαιο συμβάν (κτύπημα σανίδας εις το κεφάλι) διέκοψε δι' ολίγον, λόγω ζάλης, την εργασίαν του και μετά ειργάσθη μέχρι το βράδυ της ημέρας εκείνης (βλέπε μαρτυρικός καταθέσεις εργοδότη και εργαζομένου Γ.Λ.) ότι όταν επεσκέφθη την ιατρόν Κα Β. την 10.10.75 δι' ετέραν πάθησίν του (επιδιδυμίτιδα) παρεπονήθη ότι τα εκ κακώσεως κρανίου συμπτώματα είναι δυνατόν να εκδηλωθούν και μετά είκοσι (20) ημέρας από

της κακώσεως (βλέπει υπ' αριθμ. 19/13.7.76 γνωμ. ΑΥΕ), ότι αι κεφαλαλγίαι και οι ίλιγγοι του προσφεύγοντος διεπιστώθη ότι είναι απότοκοι του ως άνω βιαίου συμβάντος την 6.11.1975 δια του κατ' αυτήν διενεργηθέντος σπινθηρογραφήματος εγκεφάλου (ηυξημένη πρόσληψις εις το δεξιόν ημισφαίριον της οπισθίας προβολής και αυτή ελαχίστη αύξησις εις την δεξιάν πλαγίαν περί τον κροταφικόν λαβόν) και εκ των διενεργηθεισών εξετάσεων υπό της ιδιωτικής Κλινικής Άγιος Παντελεήμων εις την οποίαν ενοσηλεύθη κατά το από 10.2.76 έως 16.2.76 χρονικόν διάστημα και ότι εντός πενθημέρου από της διαπιστώσεως ότι αι κεφαλαλγίαι και οι ίλιγγοι οφείλοντο εις το ως άνω βίαιον συμβάν, υπέβαλε την από 10.11.75 δήλωσιν ατυχήματος, ήτις ως προελέχθη εκρίθη εκπρόθεσμος. Κατ' ακολουθίαν τούτων και της δοθείσης ως άνω εννοίας εις τας διατάξεις του άρθρου 21 του Κανονισμού Ασφαλιστικής Αρμοδιότητος του ΙΚΑ, το Δικαστήριον αποφαινεται ότι η περί ης πρόκειται δήλωσις αναγγελίας του κατά το πρώτον δεκαήμερον του μηνός Σεπτεμβρίου επισυμβάντος εργατικού ατυχήματος υπεβλήθη εμπροθέσμως ήτοι εντός πενθημέρου από της γνώσεως των συνεπειών αυτού, καθ' όσον ναι μεν τα αποτελέσματα του εξεδηλώθησαν μεταγενεστέρως και δη την 10.10.75 (αποδεδειγμένως) πλην όμως η άγνοια της αιτιώδους συναφείας τούτων μετά του ως άνω βιαίου συμβάντος οφείλεται εις λόγους ανεξαρτήτως της θελήσεως του παθόντος προσφεύγοντος τα αντίθετα, όθεν, δεχθείσα η προσβαλλομένη απόφασις και ακυρώσασα την υπ' αριθ. 84/13.12.75 ομοίαν της Τοπικής Επιτροπής του Τοπικού Υποκαταστήματος ΙΚΑ Αργοστολίου εσφαλμένως τον νόμον ηρμήνευσε και εφήρμοσε δι' ον λόγον βασίμως προβαλλόμενον δέον να ακυρωθή αύτη.